

ношения. Събирателтъ на данъцитъ или откупувачтъ на косвеннитъ налози въ стара Франция, сиъчалвалъ си значително състояние, а по-неже всичкитъ тѣзи състояния сж ся получава-ли отъ народния потъ, то лехко може си въ-образиме, че освѣнтъ 880 милиона, французския народъ на различни мѣста пращаль ежегодно до-волно значителни сумми, на които величината не може да ся опредѣли даже съ кръгли цифри. Тѣзи събиратели и откупувачи давали на пра-вительството въ заемъ значителни сумми за въ-счетъ за доходитъ на слѣдующитъ години; и тѣй правительството като събирало доходитъ си напръдъ плащало за тѣхъ голѣми проценти, тѣй щото събирателитъ и откупувачитъ, които слу-жили като посредници между народтъ и казна-чейството, изтъгляли и отъ народтъ и отъ каз-начейството голѣми сумми, и спорѣдъ величина-та на силигъ си, раззорявали и двѣтъ страни и довеждали собственното си благосъстояние до твърдъ почтителни размѣри. Отношенията между казначейството и събирателитъ били до толкова сложни, че, на примѣръ, въ бюджеттъ отъ 1785 год. туратъ ся на счетъ и дълговетъ отъ 1781 год. и суммитъ земени напръдъ за 1787 година. Отъ всичитъ тѣзи счетовѣ получава ся сумма отъ 850 милиона, а въ казначейството чисти пари ся оказватъ само 327 милиона. Азъ ся не заемамъ да обяснявамъ на читателитъ, изъ какви именно елементи ся състои общата сумма отъ 850 милиона; това го не обяснява и самъ Зибель, и въобще, този въпросъ има твърдъ специаленъ интересъ; азъ привеждамъ